

Za chvílku už se
Jasmína, Aladin a opičák
Abu vznášeli vysoko nad městem.
„Rychle, leť!“ pobízel Aladin koberec.
„Musíme dostihnout průvod dřív, než bude
 pryč!“ Léтали tam a zpět, až nakonec v dálce
 spatřili slona. „Tamhle!“ vykřikl vzrušeně
 Aladin. „Vlevo, už vidím průvod!“
 Třásně na koberci se zatřepaly na souhlas.

Koberec obrátil vlevo
tak prudce, že měli všichni
co dělat, aby udrželi rovnováhu.
Aladin s Jasmínou to zvládli, jenže
Abu začal z koberce sklouzávat dolů!
V poslední chvíli ho Jasmína chytila a vytáhla zpět.
„Mám tě!“ vykřikla. Postrčila opatrně opičáka do
bezpečnějšího středu koberce. „Pro dnešek už bylo
ztracených kamarádů dost,“ řekla a usmála se na Abua.

